

- عدم هماهنگی دلیل دریافت نکردن پول حاصل
- ۳ فروش گاز و برق از عراق /پیشنهاد تهاتر... <
- واردات ۳۵ میلیارد دلار مواد اولیه از طریق
- ۳ منابع در آمدی بخش صادرات..... <
- قانون بهبود محیط کسب و کار چند درصد
- ۴ اجرایی شده است؟..... <
- ریشه بسیاری از مشکلات نهادی فضای
- کسب و کار، داخلی است..... <
- ۵ تجارت ۳.۴ میلیارد دلاری ایران با اوراسیا در
- ۶ سال گذشته..... <
- کاهش ۵ درصدی حوادث شغلی در سال ۹۹ <
- ۷ الزامات نجات اقتصاد ایران..... <
- ۸ نوسان نرخ ارز سعی است..... <

جناب آقای مهندس مافی نژاد
 مدیرعامل محترم شرکت مهندسی و بازرگانی شمس طوس
 با نهایت تاجر و تاسف، درگذشت بردار گرامی تان را تسلیت
 عرض نموده، برای آن مرحوم علو درجات و برای بازماندگان
 صبر و شکیبایی آرزو مندیم.

انرژی های نو، سال ۲۰۲۱ را چگونه پشت سر می گذارند؟

سبقت تجدیدپذیرها در تولید برق

تحولات اخیر نوید بیستمین سال متوالی رشد تولید برق مبتنی بر منابع تجدیدپذیر را در سال ۲۰۲۱ می دهد. این در حالی است که انتظار می رود تولید بیشتر برق با استفاده از انرژی های تجدیدپذیر، بیش از نیمی از افزایش برق در سال ۲۰۲۱ را دربرگیرد. از سوی دیگر مطابق با پیش بینی ها، تولید برق از منابع تجدیدپذیر در سال ۲۰۲۱ بیش از ۸ درصد گسترش می یابد و به ۸۳۰۰ تراوات ساعت خواهد رسید.

این فرضیه در حالی مطرح است که به گواه ارزیابی ها این نرخ سریع ترین رشد از سال ۱۹۷۰ تاکنون بوده است. حدود دوسوم از رشد مزبور از طریق پنل های خورشیدی و بادی تامین خواهد شد. همچنین کشور چین به تنهایی تقریباً نیمی از افزایش جهانی عرضه برق تجدیدپذیر در سال ۲۰۲۱ را تامین خواهد کرد که پس از آن کشورهای آمریکا، منطقه اتحادیه اروپا و هند قرار می گیرند.

انرژی های تجدیدپذیر در سال ۲۰۲۰

براساس گزارش «معاونت بررسی های اقتصادی اتاق تهران» با کاهش تقاضا برای سایر سوخت ها، مصرف انرژی های تجدیدپذیر در سال ۲۰۲۰، به میزان ۳ درصد افزایش یافت. عامل اصلی این رشد، افزایش حدود ۷ درصدی تولید برق از منابع تجدیدپذیر بود

که مواردی شامل قراردادهای بلندمدت، دسترسی اولویت‌دار به شبکه و نصب مداوم نیروگاه‌های جدید، باوجود تقاضای کمتر برای برق، چالش‌های زنجیره تامین و تاخیرهای ساخت و ساز، در بسیاری از مناطق جهان را دربر می‌گیرد. بر این اساس، سهم انرژی‌های تجدیدپذیر در تولید جهانی برق در سال ۲۰۲۰ به ۲۹ درصد افزایش یافت، در حالی که در سال ۲۰۱۹ این میزان ۲۷ درصد بود. استفاده از بیوانرژی در صنعت ۳ درصد رشد کرد که تا حدودی کاهش استفاده از بیوسوخت‌ها و همچنین ترکیبی از این نوع سوخت‌ها را به دلیل کاهش تقاضای جهانی نفت جبران کرد.

انرژی‌های تجدیدپذیر در سال ۲۰۲۱

پیش‌بینی می‌شود تولید برق از منابع تجدیدپذیر در سال ۲۰۲۱ بیش از ۸ درصد گسترش یابد و به ۸۳۰۰ تراوات ساعت برسد که این نرخ سریع‌ترین رشد از سال ۱۹۷۰ تاکنون است. حدود دوسوم از رشد مزبور از طریق پنل‌های خورشیدی و بادی تامین خواهد شد. همچنین چین به تنهایی تقریباً نیمی از افزایش جهانی عرضه برق تجدیدپذیر در سال ۲۰۲۱ را تامین خواهد کرد که پس از آن کشورهای آمریکا، منطقه اتحادیه اروپا و هند قرار می‌گیرند. برق تولید شده از انرژی باد، بیشترین افزایش در تولید برق تجدیدپذیر را خواهد داشت و حدود ۲۷۵ تراوات ساعت یا حدوداً ۱۷ درصد رشد می‌کند که به طور قابل توجهی بیشتر از سطح ۲۰۲۰ است. به دلیل ضرب‌الاجل بودن برخی سیاست‌ها در چین و آمریکا، توسعه‌دهندگان مجبور شدند در اواخر فصل چهارم ۲۰۲۰ بخشی از ظرفیت را تکمیل کنند که منجر به افزایش قابل توجه تولید در دو ماه اول سال

۲۰۲۱ می‌شود. طی سال ۲۰۲۱ انتظار می‌رود چین ۶۰۰ تراوات ساعت و آمریکا ۴۰۰ تراوات ساعت برق تولید کنند که در مجموع بیش از نیمی از تولید جهانی انرژی برق از باد را نشان می‌دهد. در حالی که چین همچنان بزرگ‌ترین بازار پنل‌های خورشیدی را در اختیار دارد، با استمرار حمایت‌ها در سطح فدرال و ایالت‌ها، توسعه در آمریکا هم ادامه خواهد یافت. با توجه به وقفه‌های مرتبط با کووید-۱۹، با کاهش قابل توجه در افزایش ظرفیت جدید پنل‌های خورشیدی در سال ۲۰۲۰، انتظار می‌رود بازار پنل‌های خورشیدی هند به سرعت در سال ۲۰۲۱ بهبود یابد، درحالی که افزایش تولید در برزیل و ویتنام تحت حمایت سیاست‌های قوی برای توزیع برنامه‌های پنل‌های خورشیدی قرار خواهد گرفت. در سطح جهان، پیش‌بینی می‌شود تولید برق از طریق پنل‌های خورشیدی به میزان ۱۴۵ تراوات ساعت (حدوداً ۱۸ درصد) افزایش یابد تا در سال ۲۰۲۱ به هزار تراوات ساعت نزدیک شود. انتظار می‌رود تولید برق آبی در سال ۲۰۲۱ هم به دلیل بهبود شرایط اقتصادی و هم افزایش ظرفیت‌های جدید مربوط به پروژه‌های بزرگ در چین، بیشتر افزایش یابد. به لطف مشوق‌ها، انرژی حاصل از ائتلاف برق در پروژه‌های آسیا، رشد عرضه بیوانرژی را به دنبال خواهد داشت. افزایش تولید برق از همه منابع تجدیدپذیر باعث افزایش سهم انرژی‌های تجدیدپذیر در کل عرضه انرژی در جهان به ۳۰ درصد در سال ۲۰۲۱ خواهد شد. با احتساب انرژی هسته‌ای، تولید انرژی‌های کم‌کربن در جهان از میزان انرژی تولیدی ناشی از واحدهای زغال سنگ فراتر خواهد رفت. در سال ۲۰۲۱،

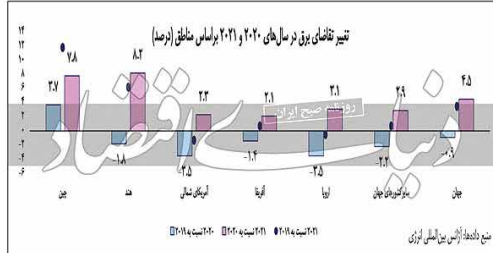
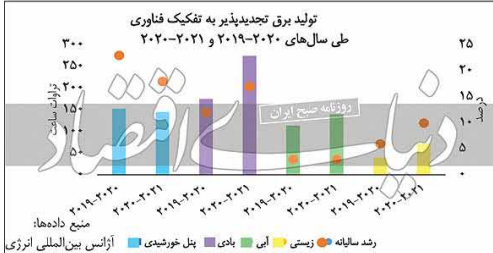
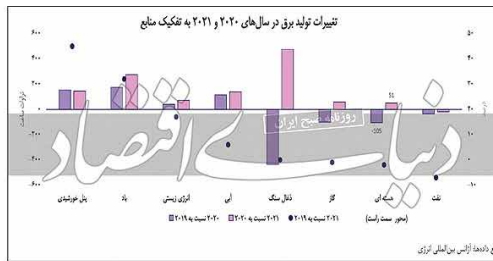
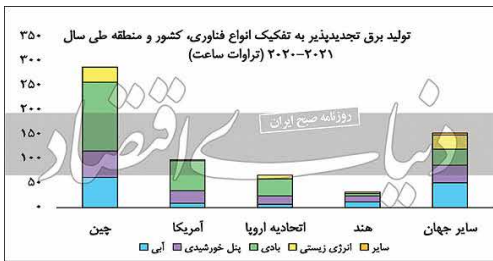
به دلیل اینکه فعالیت حمل و نقل به آرامی از سر گرفته می‌شود و نرخ بیوسوخت‌های ترکیبی افزایش می‌یابد، بازار این نوع سوخت‌ها احتمالاً بهبود یافته و به سطح تولید ۲۰۱۹ نزدیک خواهد شد. بیوسوخت‌ها بیشتر در حمل و نقل جاده‌ای و از طریق ترکیب با بنزین و سوخت‌های دیزلی مصرف می‌شوند در نتیجه مصرف این نوع سوخت‌ها کمتر از کاهش فعالیت حمل‌ونقل هوایی متاثر خواهد شد.

تقاضای برق در سال ۲۰۲۰

تقاضای جهانی برق در سال ۲۰۲۰ حدود یک درصد کاهش یافت که دلیل اصلی آن کاهش قابل توجه مصرف در نیمه اول سال به علت محدود شدن فعالیت‌های تجاری و صنعتی در این مدت بود به نحوی که میزان تقاضا در برخی مواقع، ۲۰ تا ۳۰ درصد کمتر از دوره‌های پیش از محدودیت‌ها بوده است. در مقایسه با دوره‌های مشابه در سال ۲۰۱۹، پس از مشخص شدن تغییرات آب و هوایی، میزان تقاضای برق چین،

در فوریه این سال بیش از ۱۰ درصد کاهش یافت. تقاضای برق در آمریکا نیز که پس از چین دومین مصرف‌کننده بزرگ برق در جهان است، در ماه می ۲۰۲۰ در اوج قرنطینه خانگی، تقریباً به همان اندازه افت کرد. از مارس تا آوریل ۲۰۲۰، میزان تقاضای هفتگی برق در آلمان، فرانسه و انگلستان بیش از ۱۵ درصد و در اسپانیا و ایتالیا حتی بیش از ۲۵ درصد کاهش یافت. به همین ترتیب، هند طی چند هفته بین اواسط ماه مارس تا پایان آوریل بیش از ۲۰ درصد کاهش تقاضا را تجربه کرد. در ژاپن و کره جنوبی نیز - که میزان شیوع کووید-۱۹ کمتر از اروپا و آمریکا بود- تقاضای برق در ماه می ۲۰۲۰ حدود ۸ درصد کاهش یافت. وضعیت اقتصادهای پیشرفته در نیمه دوم سال ۲۰۲۰ بهبود یافتند، اما در اکثر موارد همچنان تقاضای برق زیر سطح سال ۲۰۱۹ باقی ماند. برخی از بازارهای نوظهور و مناطق در حال توسعه در اواخر سال نرخ رشد شدیدی را تجربه

متن کامل

است و مشکلات زیادی در این حوزه برطرف شده است. رزم حسینی با تاکید بر لزوم مشارکت بخش خصوصی در شناسایی و رفع موانع در حوزه‌های مختلف اقتصادی، خاطرنشان کرد: از ابتدا و در چارچوب اختیارات قانونی که داشتیم، تلاش کردیم تا بخش خصوصی در تصمیم‌گیری‌ها مشارکت داشته باشد و امسال بلافاصله پس از نام‌گذاری و انتخاب شعار سال، موضوع مانع‌زدایی و پشتیبانی از تولید به صورت جدی‌تر در دستور کار وزارت صنعت قرار گرفت و یکی از اقدامات مهمی که در همین راستا انجام گرفت تهیه بسته پیشنهادی در

زمینه تحقق شعار سال و در سه سطح بود. وی با توضیح اینکه وزارت صنعت در گام اول نخست بر اساس چارچوب اختیارات خود بخشنامه‌هایی را در زمینه مانع‌زدایی و پشتیبانی از تولید تدوین و به بخش‌های زیر مجموعه خود ابلاغ کرده است، افزود: بسته دوم مربوط به اقدامات سایر وزارتخانه‌ها و سازمان‌های مرتبط با حوزه تولید است و بسته سوم مربوط به قوانین مزاحم این حوزه است که به ریاست مجلس شورای اسلامی ارسال شده و امیدواریم با تعامل و همکاری خوبی که بین بخش‌های مختلف ایجاد شده است شاهد افزایش فعالیت صادرکنندگان باشیم.

وزیر صنعت، معدن و تجارت با مهم خواندن اقدامات صندوق ضمانت صادرات، بر استفاده هر چه بیشتر از ظرفیت این صندوق در توسعه تجارت بین‌المللی تاکید کرد.

وی با اشاره به برگزاری اکسپو دبی در سال جاری، تاثیر حضور صادرکنندگان در نمایشگاه‌های بین‌المللی را بر حوزه صادرات مثبت توصیف کرد و از صادرکنندگان خواست تا از این فرصت بهره کافی را ببرند.

وزیر صنعت مطرح کرد:

واردات ۳۵ میلیارد دلار مواد اولیه از طریق منابع درآمدی بخش صادرات

تهران- ایرنا- وزیر صنعت، معدن و تجارت گفت: ۴۰ میلیارد دلار واردات مواد اولیه، ۳۵ میلیارد دلار آن حاصل از بخش صادرات بوده است که اگر بخش صادرات و تلاش صادرکنندگان نبود، بسیاری از کارخانجات تولیدی در کشور قادر به فعالیت نبودند.

به گزارش روز سه شنبه ایرنا از وزارت صنعت، معدن و تجارت، «علیرضا رزم حسینی» در نشست هم‌اندیشی برنامه‌های توسعه صادرات که با حضور نمایندگان مجلس شورای اسلامی، مدیران وزارت صنعت و تشکل‌های بخش خصوصی برگزار شد، از صادرکنندگان که بیشترین فشار در شرایط تحریم و جنگ اقتصادی را بر حوزه صادرات برعهده داشتند قدردانی کرد.

وی با اشاره به نقش بخش صادرات در تامین مواد اولیه تولید، بر لزوم استفاده از ظرفیت بخش خصوصی در شناسایی و رفع موانع در حوزه صادرات تاکید کرد.

وزیر صنعت، معدن و تجارت تصریح کرد: مصوبات مختلفی در راستای حمایت از این حوزه ابلاغ شده

بیگی‌نژاد مطرح کرد

عدم هماهنگی دلیل دریافت نکردن پول حاصل فروش گاز و برق از عراق /پیشنهاد تهاتر

عضو هیات رئیسه کمیسیون انرژی مجلس معتقد است مسئولان اجرایی به علت عدم هماهنگی نمی‌توانند پول حاصل فروش گاز و برق را از عراق دریافت کنند.

و برقی ایران را از عراق دریافت کنند و عراق به دلیل احتیاج به ایران، ناچار به پرداخت بدهی‌های خود است و باید شرایط ما را بپذیرند.

وی با اعتقاد به اینکه مسئولان اجرایی به علت عدم هماهنگی نمی‌توانند پول حاصل فروش گاز و برق را از عراق دریافت کنند، افزود: از آنجا که عراق یکی از بزرگترین کشورهای واردکننده در منطقه است لذا می‌توان با تهاتر طلب خود را از آن‌ها وصول کنیم. به گفته عضو هیات رئیسه کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی باید میان وزارتخانه‌ها و بانک مرکزی انسجام وجود داشته باشد تا بتوان طی یک سیاستگذاری و برنامه‌ریزی راهبردی، تحریم‌ها را دور زده و مطالبات خود را از عراق دریافت کنیم.

هادی بیگی‌نژاد در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری خانه ملت به دلایل عدم دریافت مطالبات گازی و برقی ایران از عراق و راهکارهای دریافت این مطالبات اشاره کرد و گفت: باید تاکید کرد راهکارها برای حل مشکلات منجمله دریافت مطالبات خود از عراق موجود است و صرفا مسئولان اجرایی باید این راهکارها را دنبال و اجرایی کنند، هرچند تحریم‌ها موانع بسیاری ایجاد کرده اما این به معنای دست روی دست گذاشتن نیست در حالی که ۳۰ درصد ارتباطات تجاری در دنیا با تهاتر صورت می‌گیرد.

نماینده مردم ملایر در مجلس شورای اسلامی ادامه داد: مسئولان باید بدون رسانه‌ای کردن، با راهکارهای خود تحریم را دور زده و مطالبات گازی

مرکز پژوهش‌های اتاق ایران منتشر کرد

قانون بهبود محیط کسب‌وکار چند درصد اجرایی شده است؟ رویکرد جدید اتاق ایران پایش مستمر شاخص‌های عملکردی مرتبط با اهداف قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار است؛ برای پایش علاوه بر تعریف شاخص‌های عملکردی از فعالان اقتصادی نظرسنجی شده است.

میزان اجرا شده و آن بخش از احکام و مواد از قانون که تاکنون به مرحله اجرا درآمده‌اند تا چه حد توانسته‌اند در بهبود محیط کسب‌وکار مؤثر واقع شوند.

در همین راستا و از زمان تصویب این قانون در بهمن‌ماه ۱۳۹۰ تاکنون، گزارش‌های نظارتی مختلفی از عملکرد اجرای این قانون توسط نهادهای گوناگون به‌ویژه مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی تهیه و انتشار یافته که رویکرد عمده آن‌ها، دریافت گزارش عملکرد (عمدتاً فرایندی) از دستگاه‌های اجرایی مرتبط به‌صورت شفاهی یا کتبی و جمع‌بندی آن در قالب سه گروه احکام اجرا شده، ناقص اجرا شده و اجرا نشده به همراه ارائه تحلیل‌ها و مستندات فرایندهای اجرایی مربوط

مرکز پژوهش‌های اتاق ایران گزارشی با عنوان پایش احکام قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار منتشر کرد.

در گزارش جدید مرکز پژوهش‌های اتاق ایران آمده است: قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار، یکی از مهم‌ترین قوانین مرتبط با محیط کسب‌وکار کشور است که به‌زعم طراحان و تصویب‌کنندگان آن، اجرای کامل و دستیابی به اهداف تعیین شده آن تا حد بسیاری در بهبود شرایط کسب‌وکار در کشور و رفع موانع موجود مؤثر واقع خواهد شد.

نزدیک به ۱۰ سال از ابلاغ قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار که به پیشنهاد اتاق‌ها در مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید، می‌گذرد و همواره این پرسش مطرح بوده است که این قانون به چه

بوده است.

با توجه به اهمیت اجرای این قانون از منظر بخش خصوصی کشور، رویکرد جدید اتاق ایران در دوره نهم، پایش دوره‌ای و مستمر شاخص‌های عملکردی مرتبط با اهداف قانون توسط مرکز پژوهش‌های اتاق ایران به‌منظور آگاهی از آخرین وضعیت اجرای قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار ارزیابی میزان تحقق اهداف و اثربخشی آن است.

در این گزارش که نخستین گزارش مرکز پژوهش‌های اتاق ایران در زمینه پایش اجرای قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار برای سال ۱۳۹۹ است؛ استفاده از روش جدیدی برای پایش موردتوجه قرار گرفته که در آن علاوه بر تعریف شاخص‌های عملکردی مرتبط با اهداف تدوین قانون و استعلام اطلاعات شاخص‌ها از دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط، نسبت به دریافت نظرهای خبرگان حوزه کسب‌وکار از طریق نظرسنجی از فعالان اقتصادی در سه اتاق اصناف، تعاون و بازرگانی ایران نیز اقدام شده و محاسبه نهایی میزان (درصد) تحقق احکام و اثربخشی اجرای قانون بر اساس تلفیق نتایج این دو گروه از اطلاعات حاصل شده است. همچنین در فصل‌های مختلف این گزارش به‌صورت تفصیلی در مورد روش شناسی اجرای پایش، وضعیت اجرای هر یک از ۵۳ حکم مندرج در قانون، دلایل ناکامی در تحقق اهداف، بررسی نقاط قوت و ضعف قانون و تعیین موارد نیاز به بازنگری و اصلاح و پیشنهاد راهکارهایی برای هر چه بهتر اجرا شدن و افزایش اثربخشی قانون ارائه شده است. در بخشی از این گزارش آمده است: براساس یافته‌های پایش قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار در سال ۱۳۹۹، رقم شاخص کل اجرای احکام ۵۳ گانه قانون، معادل ۵۹،۳۱ درصد به‌دست آمده است. همچنین بر

اساس یافته‌های پایش در سال ۱۳۹۹، رقم شاخص کل دستیابی به اهداف ۱۴ گانه قانون معادل ۵۷،۰۹ درصد به‌دست آمده است.

در ادامه گزارش آمده است: بر اساس یافته‌های پایش قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار در سال ۱۳۹۹، میزان اجرای احکام ۵۳ گانه قانون در بخش حاکمیت، معادل ۴۷،۳۷ درصد؛ در اتاق‌ها، معادل ۸۱،۴۷ درصد و در بخش مشترک (شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی)، معادل ۹۱،۰۵ درصد بوده است. در گزارش سال ۱۳۹۹، یازده حکم با میزان اجرای ۱۰۰ درصد و یک حکم با میزان اجرای صفر درصد به ترتیب بیشترین و کمترین مقدار اجرا را نشان می‌دهند.

در این گزارش تصریح شده: میزان دستیابی به هدف «افزایش نقش شورای گفتگو در اصلاح، حذف یا وضع مقررات در جهت بهبود محیط کسب‌وکار» دارای بیشترین مقدار شاخص (۸۵،۶۲) و مؤید موفقیت در رسیدن به هدف موردنظر و دستیابی به هدف «جبران خسارت فعالان اقتصادی ناشی از اتخاذ تصمیم‌های دولت در زمینه‌ی قطع خدمات برق، گاز و مخابرات» دارای کمترین مقدار شاخص (۲۶،۹۳) و نشانگر عدم موفقیت در رسیدن به هدف موردنظر بوده است.

در انتهای گزارش مرکزی پژوهش‌های اتاق ایران آمده است: بیشترین میزان توصیه برای اصلاح و بازنگری مواد و تبصره‌های قانون بهبود، مربوط به پیش‌بینی ضمانت‌های اجرایی و نظارت مستمر بر اجرای آن‌ها به‌جای تغییر در مفاد قانون بوده است. خبرگان حوزه کسب‌وکار، نقش عوامل داخلی و خارجی در عدم اجرای کامل قانون و دستیابی به اهداف آن را به ترتیب ۷۰ و ۳۰ درصد عنوان کرده‌اند.

محمد رضا دوست محمدی در گفت‌وگو با پایگاه خبری اتاق ایران

ریشه بسیاری از مشکلات نهادی فضای کسب‌وکار، داخلی است
دوست محمدی می‌گوید: مهمترین مشکل در راه اجرای قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار، نبود ضمانت‌های اجرایی و یا اقدامات الزام‌آور است. در مواردی دستورالعمل‌های اجرایی هنوز تدوین نشده‌اند.

انتها راهکارهای پیشنهادی برای اجرای بهتر قانون پرسیده شد. در نهایت با تلفیق اطلاعات مربوط به شاخص‌های عملکردی و نظر خبرگان، جمع‌بندی در مورد اینکه به چه میزان قانون اجرا شده و به اهداف رسیده، گزارش داده شد.

قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار، از مهم‌ترین قوانین مرتبط با محیط کسب‌وکار کشور است؛ این قانون در ۱۰ سال گذشته چقدر توانسته به اهداف خود برسد؟

باید عرض کنم که در ابتدای این بررسی، براساس مواد قانون، ۱۴ هدف برای اجرای آن تعریف شد و سعی شد تا احکام قانونی متناظر با هر یک از اهداف را پیش نموده و در نهایت، میزان دستیابی به اهداف را تعیین کنیم. براساس محاسبات انجام شده تا پایان سال ۱۳۹۹، نزدیک به ۶۰ درصد از اهداف اجرایی این قانون محقق شده است. البته این میزان به طور متوسط است و در برخی اهداف میزان موفقیت حدود ۲۰ درصد و در برخی اهداف نیز تا هشتاد درصد به موفقیت دست یافته‌ایم. نکته حائز اهمیت در پایش اتاق ایران آن است که، وزن احکام قانون با نظر خبرگان در محاسبات اعمال شده تا سهم اجرای اهداف مهم‌تر در آن دیده شود و تمامی احکام با یک درجه از اهمیت در محاسبات وارد نشوند.

آیا این قانون در بهبود شرایط کسب‌وکار در کشور

محیط کسب‌وکار» توسط مرکز پژوهش‌های اتاق ایران منتشر شده؛ این گزارش براساس چه پارامترهایی آماده شده است؟ نظرسنجی از فعالان اقتصادی چه جزئیاتی داشت؟

در این گزارش سعی شده تا براساس دستورات یا احکامی که در قالب ۲۹ ماده قانون برای دستگاه‌های اجرایی، اتاق‌ها و شورای گفتگو تکلیف شده، ابتدا شاخص‌هایی تعریف شوند و بعد از دو طریق نسبت به دریافت اطلاعات در زمینه عملکرد این شاخص‌ها اقدام شود.

در روش نخست، با استفاده از اطلاعات عملکردی دستگاه‌های اجرایی و سایر نهادها به صورت مستقیم که در قالب ارسال پرسشنامه ویژه هر سازمان طراحی و برای تکمیل به آنها ارسال شد و در مرحله دوم با استفاده از نظر خبرگان حوزه کسب‌وکار و تکمیل پرسشنامه توسط ایشان.

در نظرسنجی از فعالان اقتصادی سعی شد تا در مورد ۳۰ حکم از احکام ۵۳ گانه قانون به صورت مستقیم سوال شود تا در مورد میزان اجرا و یا موفقیت در رسیدن به اهداف قانون، سوالاتی به صورت گزینه‌های ۱۰ گانه از «کاملاً موافقم» تا «کاملاً مخالفم»، پرسش شود. علاوه بر آن ۴ پرسش باز نیز در مورد اینکه چه موادی از قانون باید اصلاح، حذف و یا اضافه شوند و همچنین دلایل عدم موفقیت در رسیدن به اهداف قانون و در

در راستای اجرای مصوبه هیات رئیسه پارلمان بخش خصوصی و برنامه راهبردی دوره نهم اتاق ایران در سال ۱۳۹۹، نخستین گزارش پایش اجرای قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار در سال ۱۳۹۹ با همت مرکز آمار و اطلاعات اقتصادی و پایش اصل ۴۴ مرکز پژوهش‌های اتاق ایران و با همکاری معاونت‌های اتاق ایران و برخی دستگاه‌های اجرایی مرتبط با محیط کسب‌وکار، با رویکردی نوین طراحی، تهیه شده است.

از زمان تصویب این قانون در بهمن‌ماه ۱۳۹۰ تاکنون، گزارش‌های نظارتی مختلفی از عملکرد اجرای این قانون توسط نهادهای گوناگون به‌ویژه مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی تهیه و انتشار یافته‌اند که رویکرد عمده آنها، دریافت گزارش عملکرد (عمدتاً فرایندی) از دستگاه‌های اجرایی مرتبط به‌صورت شفاهی یا کتبی و جمع‌بندی آن در قالب سه گروه احکام اجرا شده، ناقص اجرا شده و اجرا نشده به همراه ارائه تحلیل‌ها و مستندات فرایندهای اجرایی مربوط بوده است. حالا اتاق ایران اولین گزارش خود را منتشر کرده که فرآیندهای اجرایی، موانع و مشکلات را محمد رضا دوست محمدی، رئیس مرکز آمار اتاق ایران در گفت‌وگو با «پایگاه خبری اتاق ایران» تشریح می‌کند.

گزارشی با عنوان «پایش احکام قانون بهبود مستمر

و رفع موانع موجود مؤثر بوده یا خیر؟

مسئله در کشور ما، عوامل متعددی وجود دارند که به طور مستمر بر فضای کسب‌وکار تأثیر می‌گذارند و ما نمونه‌هایی از آنها را در قالب پایش ملی محیط کسب‌وکار به طور فصلی بیان می‌کنیم. براساس آنچه که از این گزارش نتیجه می‌شود که حاصل گزارش‌های عملکرد و نظر خبرگان است، نقش این قانون در بهبود محیط کسب‌وکار غیرقابل انکار است و تا ۶۰ درصد نیز به اهداف خود رسیده است. اما اینکه ما مقیاس‌های مشخصی داشته باشیم تا بتوانیم به طور مستقیم میزان اثربخشی این قانون را در بهبود فضای کسب‌وکار محاسبه کنیم تا حدودی دشوار است.

در این میان نگاهی به ارزیابی‌های داخلی و خارجی بی‌فایده نیست. از نگاه شاخص‌های بانک جهانی و به طور مشخص شاخص‌های DOING BUSINESS ما موفقیت زیادی در بهبود محیط کسب‌وکار کشورمان در سال‌های اجرای این قانون نداشته‌ایم و در آخرین ارزیابی در گزارش سال ۲۰۲۰ نیز رتبه ۱۲۷ را کسب کرده‌ایم.

البته از منظر شاخص‌های رقابت‌پذیری مجمع جهانی اقتصاد، اوضاع تا حدودی بهتر شده است هرچند که هنوز با جایگاه واقعی کشورمان فاصله زیادی داریم.

از منظر شاخص‌های داخلی نیز، شاخص ملی محیط کسب‌وکار که توسط اتاق‌ها محاسبه می‌شود، حرکت کند و روبه بهبود محیط کسب‌وکار را از سال ۱۳۹۵ را نشان می‌دهند. هر چند که در سال ۱۳۹۷ این حرکت به دلیل شرایط خاص حاکم بر کشور با وقفه مواجه شد ولی عدد شاخص در زمستان ۱۳۹۹ با میزان ۵,۸۰ بیانگر آن است که علی‌رغم شیوع گسترده ویروس کرونا و تبعات

رئیس کل گمرک خبرداد:

تجارت ۳.۴ میلیارد دلاری ایران با اوراسیا در سال ۹۹
میراشرفی گفت: تجارت کشور در سال ۹۹ با اتحادیه اقتصادی اوراسیا بیش از ۸.۶ میلیون تن کالا، به ارزش سه میلیارد و ۴۰۷ میلیون دلار بوده است.

نسبت به سایرین به همراه داشته است. میراشرفی درخصوص میزان تجارت کشورمان با هریک از اعضای اتحادیه اوراسیا توضیح داد: روسیه جمعاً با ۶ میلیون و ۳۰۰ هزار و ۸۳۷ تن به ارزش دو میلیارد و ۶۲۵ میلیون و ۹۹۰ هزار و ۴۹۳ دلار اولین شریک کشورمان در این اتحادیه بوده است که رشد ۱۹ درصدی در فروش کالا به ایران و رشد ۱۰ درصدی در خرید کالای ایرانی نسبت به سال ۹۸ داشته است و جمعاً ۷۷ درصد تجارتیمان با این اتحادیه با روسیه بوده است. وی در ادامه در خصوص تجارت ایران با روسیه گفت: پنج میلیون و ۲۴۰ هزار و ۴۴ تن کالا به ارزش دو میلیارد و ۱۱۶ میلیون و ۷۳ هزار و ۵۷۶ دلار کالا از روسیه وارد کشور شده است که بیش از ۸۹ درصد وارداتیمان از این اتحادیه به شمار می‌رود و یک میلیون و ۶۰ هزار و ۷۹۳ تن کالا به ارزش ۵۰۹ میلیون و ۹۱۷ هزار و ۹۱۷ دلار کالای ایرانی در سال ۹۹ به روسیه صادر شده که ۴۸ درصد صادراتیمان به این اتحادیه بوده است.

به گزارش گروه اقتصادی باشگاه خبرنگاران جوان به نقل از گمرک جمهوری اسلامی ایران، مهدی میراشرفی، معاون وزیر اقتصاد و رئیس کل گمرک جمهوری اسلامی ایران اظهار داشت: تجارت کشورمان با پنج کشور عضو اتحادیه گمرکی و اقتصادی اوراسیا در سال ۹۹، جمعاً هشت میلیون و ۶۸۲ هزار و ۱۹۱ تن به ارزش سه میلیارد و ۴۰۷ میلیون و ۴۶۷ هزار و ۲۱۲ دلار بوده است که ۶ میلیون و دوهزار و ۷۸۸ تن به ارزش دو میلیارد و ۳۵۸ میلیون و ۳۸۱ هزار و ۷۲۰ دلار واردات کشورمان از این پنج کشور بوده است که ۶۹ درصد کل تجارتیمان با این اتحادیه است و دو میلیون و ۶۷۹ هزار و ۴۰۳ تن به ارزش یک میلیارد و ۴۹۲ میلیون و ۸۵ هزار و ۴۹۲ دلار و سهمی برابر با ۳۱ درصد کل تجارتیمان با این اتحادیه نیز صادرات کالاهای ایرانی بوده است.

وی افزود: پس از اجرایی شدن موافقت نامه تجارت ترجیحی ایران با اتحادیه گمرکی و اقتصادی اوراسیا در پنجم آبان سال ۱۳۹۸، تجارت کشورمان با اعضای این اتحادیه رشد قابل ملاحظه‌ای را تجربه کرده است و در سال ۹۹ با وجود توقف تجارت در مرزها و محدودیت‌های کرونایی در ارزش واردات و صادرات به ترتیب یک درصد و دو درصد کاهش را تجربه کردیم، در صورتی که در کارنامه تجارت خارجی کشور در این سال کاهشی بیشتر از ۱۵ درصد را شاهد بودیم، اما خوشبختانه تجارت با کشورهای عضو این اتحادیه تغییرات اندکی را

معاون وزیر اقتصاد افزود: قزاقستان با یک میلیون و ۷۸ هزار و ۵۸۵ تن به ارزش ۳۶۹ میلیون و ۲۰۹ هزار و ۵۶۴ دلار، از مجموع واردات و صادرات دومین شریک تجاری ایران در اتحادیه اقتصادی و گمرکی اوراسیا است که ۷۴۱ هزار و ۵۱۰ تن کالا به ارزش ۲۰۱ میلیون و ۲۱۲ هزار و ۵۰۸ دلار از این کشور خریداری شده و ۳۳۷ هزار و ۷۵ تن کالای ایرانی به ارزش ۱۶۷ میلیون و ۹۹۷ هزار و ۵۶ دلار به آن صادر شده است. پس از قزاقستان نیز ارمنستان با یک میلیون و ۲۵۱ هزار و ۷۱۴ تن کالا به ارزش ۳۲۱ میلیون و ۸۶۷ هزار و ۹۷۳ دلار، سومین شریک کشورمان با خرید ۳۰۴ میلیون و ۵۴۸ هزار و ۸۲۵ دلار کالای ایرانی و فروش ۱۷ میلیون و ۳۱۹ هزار و ۱۱۲ دلار کالا به ایران بوده است. میراشرفی در ادامه توضیح داد: بلاروس جمعاً با ۱۹ هزار و ۴۹۷ تن کالا به ارزش ۵۲ میلیون و ۳۳۷ هزار دلار که ۲۱ میلیون و ۱۱۷ هزار و ۴۵۴ دلار آن، صادرات کالاهای ایرانی به این کشور و ۳۱ میلیون و ۲۲۰ هزار و ۲۴۱ دلار آن، فروش کالا از بلاروس به ایران بوده است و این کشور چهارمین شریک تجاری ایران در این اتحادیه بوده است و نهایتاً قرقیزستان پنجمین شریک تجاری ایران در اتحادیه گمرکی و اقتصادی اوراسیا در سال ۹۹ با ۴۰ هزار و ۵۲۱ تن کالا به ارزش ۴۸ میلیون و ۴۲۶ هزار و ۳۰ دلار، که سهم صادرات کالای ایرانی به این کشور ۴۵ میلیون و ۸۵۱ هزار و ۶۲۰ دلار و واردات از این کشور به ایران دو میلیون و ۵۷۴ هزار و ۴۱۰ دلار بوده است. گفتنی است ۱۸۳ میلیون نفر در پنج کشور عضو اتحادیه اقتصادی اوراسیا زندگی میکنند که نزدیک به ۱۴۰ میلیون نفر آن در کشور روسیه زندگی می‌کنند.

کاهش ۵ درصدی حوادث شغلی در سال ۹۹

تهران- ایرنا- بررسی‌های آماری حاکی از این است که پارسال ۹ هزار و ۵۸۷ حادثه شغلی اتفاق افتاده که میزان آن نسبت به سال قبل از آن ۴.۸۵ درصد کاهش را نشان می‌دهد.

به گزارش روز چهارشنبه ایرنا، کارگران در حین انجام وظیفه شغلی یا فعالیت‌های مرتبط با حرفه خود ممکن است با حوادث مختلفی روبه‌رو شوند و با پیامدهایی همچون جراحت، بیماری، نقص عضو یا فوت مواجه شوند.

حوادث شغلی به هر صورت و درجه‌ای که باشد برای کارگر، کارفرما و جامعه زیان‌های اقتصادی بسیاری در بردارد که هزینه‌های درمانی، خسارت ناشی از توقف کار به دلیل حادثه و خسارات پرداختی در صورت از کارافتادگی از جمله آنها به شمار می‌رود. طبق آخرین آمار اعلامی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی سال گذشته ۹ هزار و ۵۸۷ حادثه شغلی در کشور رخ داده و ۹ هزار و ۲۹۵ نفر که مشمول قانون کار می‌شوند در این بین آسیب دیده‌اند که ۹۷.۱ درصد (۹ هزار و ۲۴ نفر) مرد و تنها ۲.۹ درصد (۲۷۱ نفر) زن هستند.

بیشترین تعداد حادثه شغلی در سال گذشته به ترتیب مربوط به عامل «سقوط کردن و لغزیدن» ۳۶ درصد و کمترین حادثه نیز به «گیرکردن داخل یا بین اشیا و ماشین» ۲۰.۹ درصد بود.

براساس این گزارش بیشترین آسیب‌های شغلی در فعالیت‌های ساختمانی با سه هزار و ۶۱۶ مورد و صنعت (تولید) با سه هزار و ۳۴۶ مورد است. مقایسه جداول آماری نشان می‌دهد که حوادث

یادداشت فرشید شکر خدایی برای پایگاه خبری اتاق ایران

الزامات نجات اقتصاد ایران

رئیس کمیسیون توسعه پایدار، محیط‌زیست و آب اتاق ایران معتقد است: راه نجات اقتصاد کشور، از رفع استیلای دیوانسالاری دولتی، بهبود محیط کسب و کار و توجه به بحران‌های موجود می‌گذرد.

وضعیتی بسیار بهتر از میانگین‌های جهانی دارد، گواهی بر کیفیت پایین حکمرانی در ساختار نظام حاکمیت است. با نگاهی موشکافانه، استیلای دیوانسالاری دولتی مانع دستیابی کشور به آرمان‌هایی شده که نیروی محرکه اصلی آنها مشارکت شهروندان در دستیابی به توسعه است که ذیل عنوان «توسعه مشارکت محور» قابل تعریف است. به جز توسعه مشارکت محور، هرگونه تجویز دیگری، صرفاً و

با توجه به گزارش‌های بین‌المللی در مورد توسعه‌یافتگی کشور و بررسی دقیق شاخص‌هایی که موجب شده ایران در سال ۱۳۹۹ از نظر توسعه‌یافتگی از میان ۱۹۳ کشور جهان در رتبه ۵۸ قرار گیرد، نشان می‌دهد به همان میزانی که جمهوری اسلامی ایران در تحقق آرمان‌های مرتبط با نهادهای خدماتی- هزینه‌ای نظیر فراگیری نظام آموزش، فراگیری شبکه بهداشت و درمان، فراگیری راه و فراگیری توزیع انرژی

تنها نشانه‌درمانی است و درنهایت موجب بازتولید مشکلات با چهره‌های دیگر خواهد شد. در یک کلام راه نجات اقتصادی کشور، از مسیر اصلاح و معماری مجدد نظام حکمرانی می‌گذرد؛ هرچند که بیان و عمل به آن سخت و دردناک باشد. این اصلاحات در چند محور قابل بیان است:

- ۱- توسعه شفافیت و مدیریت تعارض منافع در حوزه حکمرانی و اقتصاد
 - اجرای قانون «دسترسی آزاد به اطلاعات» با هدف تضمین دسترسی عموم شهروندان به اطلاعات و حمایت از آزادی‌های ذاتی و بنیادین
 - پیگیری تسریع در تصویب و اجرای لایحه «شفافیت» با هدف افزایش اثربخشی، پاسخگویی و شفافیت در تمام سطوح
 - پیگیری تسریع در تصویب و اجرای لایحه «مدیریت تعارض منافع» با تأکید بر کاهش قابل‌ملاحظه فساد و رشوه‌خواری در تمام اشکال آن
- ۲- تسهیل محیط کسب و کار
 - حذف مجوزها و قوانین و مقررات مزاحم کسب و کار
 - تغییر سیاست‌ها و اقدامات تبعیض‌آمیز و ارتقای حاکمیت قانون با هدف تضمین دسترسی به فرصت‌های عادلانه و برابر و کاهش نابرابری‌ها در برخورداری از مواهب ملی
 - اجرای کامل قانون تقویت و توسعه نظام استاندارد به‌خصوص تدوین مقررات فنی یکپارچه در حوزه تولید کالا و خدمات با هدف حذف مجوزها و تسهیل کسب و کار و برطرف شدن موارد تعارض قوانین و آیین‌نامه‌های موجود
- ۳- تمرکز بر افزایش رقابت‌پذیری و بهره‌وری
 - بنگاه‌های کشور بر محور توسعه صادرات کالا و خدمات با بهبود کیفیت کالاها و خدمات

- ۴- توسعه ارتباطات بین‌المللی اقتصادی
 - فراگیر نمودن دسترسی بنگاه‌ها به خدمات مالی بین‌المللی
 - ترویج ارتباطات بین‌المللی کشور با هدف توسعه اقتصاد دانش‌بنیان کشور و صدور خدمات فنی و مهندسی
 - توسعه فعالیت‌های مشترک اقتصادی با بنگاه‌های دارای دانش و فناوری تراز اول دنیا با هدف انتقال دانش و فناوری
- ۵- توسعه نظام تأمین مالی برای بنگاه‌های کوچک و متوسط
 - ایجاد بسترهای متنوع در تأمین مالی اقتصاد کوچک و متوسط نظیر اعتبارات اسنادی ربالی، انتشار اوراق بهادار، پذیره‌نویسی بورس، با رویکرد جذب حداکثری مشارکت شهروندان در اقتصاد کشور
 - اعطای وام‌های کم‌بهره به بنگاه‌های موفق و توانمند کشور با اخذ تعهد برای ایجاد اشتغال در مناطق روستایی و کم‌برخوردار
- ۶- توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل بین‌المللی
 - توسعه ناوگان حمل‌ونقل هوایی
 - توسعه زیرساخت‌های ریلی و جاده‌ای
 - ارتباط کریدورهای داخلی و خارجی حمل‌ونقل در همه ابعاد طی کمترین زمان ممکن
- ۷- مدیریت منابع آب کشور
 - مدیریت حوزه‌های آبریز با هدف توسعه پایدار
 - مدیریت منابع زیرزمینی با هدف صیانت از آب‌وخاک و اقلیم
 - مدیریت مصرف آب در حوزه‌های کشاورزی، صنعت و خانگی با هدف ایجاد اقتصاد چرخشی
 - تغییر الگوی استحصال و مصرف آب در حوزه‌های مختلف.

یک جای پا برای چین و یک اقتصاد تقویت شده برای ایران

مشارکت راهبردی جدید تهران با پکن به چینی‌ها یک جای پای راهبردی و به ایرانی‌ها یک اقتصاد تقویت شده و قدرت منطقه‌ای قوی‌تر خواهد داد.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، علم صالح و زکیه یزدان شناس در مقاله‌ای در نشریه فارین پالیسی به تبعات پیمان طولانی مدت ایران و چین برای غرب پرداخته‌اند:

مشارکت راهبردی جدید تهران با پکن به چینی‌ها یک جای پای راهبردی و به ایرانی‌ها یک اقتصاد تقویت شده و قدرت منطقه‌ای قوی‌تر خواهد داد. سندی که اخیراً به امضاء رسید نشان می‌دهد چین و ایران میخواهند یک مشارکت ۲۵ ساله راهبردی را در زمینه تجارت، سیاست، فرهنگ و امنیت شروع کنند.

همکاری چین و کشورهای خاورمیانه نه جدید است و نه تازگی دارد. با این حال آنچه این مورد را از سایر موارد متمایز می‌کند این است که هم چین و هم ایران جاه طلبی‌های جهانی و منطقه‌ای دارند، رابطه هر دوی آنها با ایالات متحده تقابلی است و در توافق نامه آنها یک مؤلفه امنیتی وجود دارد. جنبه نظامی توافق نامه ایالات متحده را نگران کرده است، همانطور که رزمایش مشترک بی سابقه سال گذشته ایران، چین و روسیه در اقیانوس هند و دریای عمان واشنگتن را نگران کرده بود.

نفوذ فزاینده چین در شرق آسیا و آفریقا منافع ایالات متحده را به چالش کشیده است و خاورمیانه میدان نبرد بعدی است که پکن می‌تواند هژمونی ایالات متحده را به چالش بکشد - این بار از طریق

اقتصادی در بانک مرکزی به دنبال کنترل و ثبات تورم، باید جلوی تغییرات بزرگ نرخ ارز را گرفته و آن را به ثبات برسانند. هم چنین مهم ترین عامل افزایش درجه عبور نرخ ارز در اقتصاد ایران، تورم است. به عبارت بهتر مهم ترین عامل افزایش تورم در اقتصاد ایران، خود تورم است چراکه مهم ترین عاملی که به افزایش درجه عبور نرخ ارز در اقتصاد ایران و واکنش بزرگ تر تورم نسبت به تغییرات نرخ ارز منجر می‌شود، متغیر تورم است.

یکی از مهم ترین دلایل سوداگری در اقتصاد ایران نوسان های نرخ ارز است چراکه در دوره هایی که نرخ ارز نوسان شدید یافته یعنی سال های ۷۳ تا ۷۴، ۷۷ تا ۷۸ و ۹۰ تا ۹۱، بخش سوداگری اقتصاد ایران به شدت فعال بوده است. پیشنهاد پژوهشگران این است که سیاستمداران برای کاهش فعالیت های سوداگری و تورم، بیشتر به کنترل نوسان های نرخ ارز توجه کنند. هم چنین حذف واسطه گری های چندلایه و دلالی های غیرضروری، کاهش فاصله قیمت مصرف کننده و تولیدکننده، سروسامان دادن به اسناد مالکیت، استفاده از اهرم مالیات برای حذف قیمت گذاری دلخواه و سوداگرانه در بخش زمین و مسکن و وضع مالیات بالا بر رانت هایی که در بازار مسکن، سکه و ارز و سایر بازار دارایی مرتبط است، از دیگر پیشنهاد های پژوهشگران برای کاهش فعالیت های سوداگرانه است.

برای مطالعه بیشتر مقاله «برآوردی از درجه عبور نرخ ارز به قیمت های داخلی در اقتصاد ایران: کاربردی از مدل های پارامتر متغیر» را بخوانید. این مقاله در بهار ۱۴۰۰ در نشریه پژوهش های اقتصادی منتشر شده است.

متغیری مهم تبدیل شود و بر متغیرهای کلان و خرد اقتصاد ایران اثر بگذارد. قیمت های واردات، تولیدکننده و مصرف کننده و بازارهای مالی در ایران متاثر از نرخ ارز است.

پژوهشگران در یک بررسی درجه عبور نرخ ارز به قیمت های داخلی در اقتصاد ایران را بررسی کردند و به یافته های جالبی رسیدند.

بررسی آن ها نشان می‌دهد بیشتری سوداگری ها با توجه به شوک ارزی در بازارهای مسکن، سکه و بورس در سال های ۷۳ تا ۷۵، ۷۷ تا ۷۸ و ۹۰ تا ۹۱ بوده است. هم چنین شوک بخش سوداگری اقتصاد ایران، به طور قابل توجهی تورم را در دوره های مورد بررسی افزایش داده است. بررسی اثر شوک نرخ ارز بر قیمت های واردات، تولیدکننده و مصرف کننده نشان می‌دهد شوک نرخ ارز، قیمت واردات را نسبت به قیمت تولیدکننده بیشتر تحت تاثیر قرار داده است. هم چنین هر دو شاخص، از سال ۹۰ به بعد، بیشترین واکنش را به تغییرات نرخ ارز نشان داده اند.

هم چنین در سال های ۷۳ تا ۷۴، شک نرخ از بیشترین اثر را بر تورم داشت و بعد از سال ۹۰، میزان تاثیر به نسبت سال های قبل با افزایش همراه بوده است.

از سال ۷۰ تا ۷۴، اثر شوک نرخ ارز بر متغیر نرخ ارز با افزایش همراه بود به نحوی که طی سال های ۷۳ تا ۷۴، به حداکثر مقدار خود رسید هم چنین بعد از سال ۷۵، با کاهش همراه بود و این کاهش تا سال ۸۹ ادامه یافت و بعد این سال، متغیر نرخ ارز را شدیداً تحت تاثیر قرار داده است. پژوهشگران به این نتیجه رسیده اند که درجه عبور نرخ ارز از حداقل ۴۷ تا حداکثر ۹۶ درصد در هر فصل تغییر کرده است و اگر سیاستگذاران

چطور می‌توان جلوی گرانی و سوداگری را گرفت؟

نوسان نرخ ارز سمی است

کاهش تورم و جلوگیری از نوسان های نرخ ارز دو اقدام راهگشا برای خلاصی اقتصاد ایران از سوداگری و گرانی است.

رابطه نرخ ارز و قیمت کالاها از موضوعات داغی است که از دیرباز مورد بحث و مطالعه اقتصاددانان بوده است. پرسش اصلی در این بررسی ها این است که قیمت ها در سطح خرده فروشی و عمده فروشی، چگونه به تغییرات نرخ ارز واکنش نشان می‌دهد. این موضوع با مفهوم عبور نرخ ارز در اقتصاد تعریف شده است. به عبارت ساده تر عبور نرخ ارز به این معناست که تغییرات نرخ ارز تا چه میزان به قیمت های داخلی انتقال پیدا می‌کند.

شرایط خاص اقتصاد ایران (اقتصادی باز با ویژگی بارز یک اقتصاد نفتی و متکی به کالاهای واسطه ای وارداتی برای تولید) باعث شده نرخ ارز به

و این چرخه ادامه پیدا می‌کند.

در چنین تیم‌هایی باید مدیریت خرد و جزئی‌نگرانه را کنار بگذارید و نگذارید همه برای حتی ساده‌ترین وظایف، منتظر دستورات شما باشند. همچنین تحمل اشتباه کارکنان را در خود بالا ببرید.

* با تیمتان صحبت کنید

گرت سبیس پیشنهاد می‌کند که با اعضای تیم درباره مشاهدات و تغییرات دلخواهتان صحبت کنید. برایشان این‌گونه توضیح دهید: «سعی کنید به‌جای گیردادن به جزئیات یک مشکل، به دنبال راه‌های جایگزین بگردید.» از اعضای تیم بپرسید به نظرشان، چه چیزی مانع از طرح ایده‌ها یا راه‌حل‌های جدید می‌شود سبیس به جواب‌هایشان گوش کنید. مثلاً ممکن است بگویند که از نظر زمانی در تنگنا هستند یا شاید فکر می‌کنند از ایده‌های جدید استقبال نمی‌شود.

دیوی می‌گوید شاید علت تمرکزشان روی مشکل این است که تحت فشار کار هستند. در این شرایط اگر از آنها بخواهید که به راه‌حل فکر کنند، ممکن است اذیت شوند. آنها با خودشان می‌گویند: «من که نمی‌توانم شرایط امروز را درست کنم! چطور ممکن است از پس فردا بربیایم؟» اگر مشکل این باشد، از آنها بپرسید: «چطور می‌توانم کمکتان کنم؟ چه کمکی تا کمی از بار فشار روی شما کم شود؟» گرت می‌گوید: «باید دائماً انرژی و توان روحی آنها را زیر

متن کامل

امور اجرا را در دست دارند). درک این دینامیک‌ها کمک می‌کند فرآیند تغییر فرهنگ سازمان را بهتر طرح‌ریزی کنید.

* درباره هدف‌تان عمیقاً فکر کنید

باید به‌طور شفاف بدانید که به‌دنبال چه تغییراتی در تیم هستید. گرت می‌گوید: «می‌خواهید تیمتان بیشتر راه‌حل‌محور باشد، که این تا حدی مثل این است که بخواهید تیمتان نوآورتر یا چابک‌تر باشد. بسیاری از مدیران، خواهان چنین تغییراتی هستند اما مشخص نیست چطور باید از اینجا به آنجا رسید.» ابتدا به این سوالات جواب دهید: در حال حاضر، تیمتان نسبت به ایده‌های جدید چه واکنشی نشان می‌دهد؟ چه چیزی یا چه کسانی، منشأ مخالفت هستند؟ تیمتان کجا گیر می‌افتد؟ کدام جزئیات، بیشترین استرس را ایجاد می‌کنند؟ سبیس به این فکر کنید که دوست‌دارید تیمتان کدام کارها را جور دیگری انجام دهد؟ این کمک می‌کند رفتارهای دلخواهتان را مشخص کنید.

دیوی می‌گوید به این فکر کنید که چرا می‌خواهید فرهنگ تیم را تغییر دهید: «به‌عنوان یک رهبر، باید زمان و انرژی خود را روی دورنما و چشم‌انداز سازمان متمرکز کنید. نمی‌توانید تمام زمانتان را صرف امور روزمره کنید. باید زمان و توجه خود را برای فردا نگه دارید.»

در خیلی از محیط‌های کاری، فرهنگ غالب می‌گوید بیشتر مشکلات مربوط به کس دیگری است. در برخی فرهنگ‌ها شاهد بوده‌ایم که برای داوطلب شدن به‌منظور حل یک مشکل، مقاومت شدیدی وجود دارد. این عدم‌انگیزه برای حل حتی ساده‌ترین مشکلات در محیط کار، مدیران را ناامید می‌کند و مدیران ناامید به نوبه خود باعث عدم تمایل تیم به برخاستن و حل مشکلات می‌شوند

آیا تیم شما مشکلات را حل می‌کند یا صرفاً آنها را شناسایی می‌کند؟

مهارت مدیر در تیم «حل مشکل»

تیم «حل مشکل» یا گروه کاری «اقدام جدید» در شرکت‌ها، معمولاً با یک چالش روبه‌رو می‌شود و آن، «منفی‌بافی» اقلیت حاضر در جمع است. این افراد به جای آنکه درباره راه‌ها سخن بگویند، آدرس بن‌بست‌ها را می‌دهند. مدیران سازمان‌ها در چنین مواقعی برای هدایت تیم به «ایده‌پردازی»، یکسری ابتکار عمل -هنجارهای جدید- نیاز دارند.

جذابیتش را و نهایتاً اعضایش را از دست خواهد داد. هایدی گرت، نویسنده و روان‌شناس اجتماعی می‌گوید، بهترین تیم، تیمی است که میان این دو بالانس برقرار کند. به عنوان یک مدیر، وظیفه شما ایجاد محیطی است که همزمان، نوآوری و تفکر تحلیلی‌گرانه را با هم تقویت کند تا تیم بتواند به راه‌حل‌هایی براساس واقعیت دست پیدا کند. به این منظور باید:

* مشکلات اساسی را شناسایی کنید

ابتدا باید بدانید که گرایش‌های تیم شما غیرطبیعی نیست. گرت می‌گوید: «بسیاری از ما وقتی با چالش یا ایده جدیدی مواجه می‌شویم، معمولاً واکنش‌مان این است که وارد جزئیات شویم یا روی موانع تمرکز کنیم.» به‌جای تفکر برای یافتن یک راه، مشکل و جوانب مختلف آن را نشخوار می‌کنیم. او می‌گوید: «وقتی با دیگران کار می‌کنیم، این تمایل بیشتر می‌شود. عامل اجتماعی، معمولاً گرایش به منفی‌نگری را تقویت می‌کند. این عامل همه‌جا مشهود است و اینکه کجا مشهودتر است به شخصیت اعضای تیم بستگی دارد.»

ساختار سلسله‌مراتبی نیز نقش دارد. گرت می‌گوید: «مدیران و افراد رده‌بالا، معمولاً درباره چراها و چشم‌انداز فکر می‌کنند. هرچه قدرت شما کمتر باشد، گرایش شما به فکر درباره جزئیات بیشتر است» (شاید دلیلش این باشد که این افراد معمولاً

بعضی از تیم‌ها شناسایی مشکلات احتمالی را خیلی خوب بلدند. وقتی یک همکار ایده‌ای را پیشنهاد می‌کند، اعضای تیم فوراً سوالات سخت می‌پرسند و ریسک‌های احتمالی را متذکر می‌شوند اما جای بازخورد سازنده در این میان خالی است. به‌عنوان یک مدیر چطور می‌توانیم فرهنگ سازمان را طوری تغییر دهیم که به‌جای تمرکز بر شناسایی مشکلات، روی حل آنها تمرکز شود؟ چطور می‌توانیم هنجارهای جدیدی اعمال کنیم که جو مثبت ایجاد کند؟ و بهترین راه برای پاداش‌دهی به کارکنان به‌خاطر تفکر انتقادی و ارائه پیشنهادها می‌فید چیست؟

نظر کارشناسان

داشتن تیمی که فوراً مشکلات و موانع احتمالی را شناسایی کند، لزوماً بد نیست. لیان دیوی، سخنران حوزه سازمان‌ها و نویسنده کتاب «نبرد خوب» می‌گوید: «مقاومت صادقانه و بی‌طرفانه نسبت به ایده‌های جدید، خوب است که مطرح شود» اما وقتی تیمتان به‌جای حل مشکلات، بیش از حد روی پیدا کردن مشکلات متمرکز باشد، این می‌تواند به بهره‌وری و روحیه تیم آسیب بزند. او معتقد است آدم‌های بااستعداد، جذب این سه مورد می‌شوند: «امکان، فرصت و اقدام» و اگر تیمتان دائماً درباره دلیل «نشدن‌ها» صحبت کند، به‌جای اینکه راهی برای «شدن» پیدا کند، به مرور

نورپردازی سه بعدی (ویدئو مپینگ) با موضوع اعلام همدردی با مردم مظلوم افغانستان بر روی برج آزادی تهران اجرا شد.

